

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO

2 1987

NYTT

UFO-NYTT är en tidskrift för medlemmar inom
Västerbergslagens UFO-Förening.
UFO-NYTT utkommer 4 gånger per år

FRÅN REDAKTIONEN

Denna gång presenterar vi en hel del olika artiklar. Det är både
översatta och egna produkter som gör det hela lite roligare.
Rapporteringen från Undersökningsgruppen är ~~ett~~ alltid
återkommande inslag och det är av vikt att se vad de sysslar
med.

Ing-Marie Strömberg har gjort en intressant teckning.

Är det en taklampa???? Eller????

Birgit Sälgstöm Säter har gjort en översättning av ett
UFO-fall i England "RENDLESHAM FOREST-HÄNDELSEN".

Ingvar Källving som översätter från FSR har en artikel som
låter intressant "PARALELLT UNIVERSUM OCH ANDRA DIMENSIONER"

Från en av våra medlemmar har redaktionen erhållit ett brev
(som är långt) med mycket intressanta tankar. Vi återger den
första frågan med svar och återkommer i nr 3 med fler frågor.
och svar.

Några lokala urklipp från pressen över den senaste tidens
händelser inom Västerbergslagen.

Vi har utrymme för flera av våra medlemmar som vill skriva
i tidningen och berätta eller debattera. Ni är välkomna
med brev.

HA EN SKÖN SOMMAR ÖNSKAR REDAKTIONEN

I redaktionen: Bernt Berglund, Ingvar Källving, Monica Eriksson

Medlemskap för 1987 60:- kronor

Under 16 år 25:- kronor

Adress; Box 71 771 01 Ludvika

(källa: reportage i Allers 41, -86)

Vetenskapsmannen och författaren Lennart Lidfors i Stockholm har ägnat mycket tid åt frågor som ligger på gränsen för det mänskliga vetandet, då speciellt frågor om rymden.

- Vad skulle hända om det verkligen landade varelser från rymden här i Sverige? Lennart skrev till olika myndigheter och frågade. Svaren blev minst sagt överraskande....

E.T. betyder "extra terrestrial" = utomjording. Hur ser de ut? Kanske som ödlor? Eller som vandrande skimrande madrasser? Förhoppningsvis som vi själva!

Om rymden är bebodd av avancerade civilisationer, så kommer kanske den dag då de öppet landar här.

Ett främmande rymdskepp landar någonstans i vårt avlånga land. Så lyfter det igen men lämnar kvar några varelser ur besättningen. Vad gör vi med dem?.. -Räknas de som människor? -Är de i så fall illegala invandrare? Här i Sverige råder lag och ordning. Det går minsann inte att dimpa ner hur som helst från himlen.....

Lennart Lidfors frågade därför en rad statliga myndigheter hur de skulle reagera inför akterseglade rymdvarelser. Snabbast att svara var Försvarsstaben, faktiskt redan samma dag. Det visar åtminstone att vår beredskap är god. Man framhåller, att försvarsmaktens uppgift är att försvara Sveriges gränser mot yttre fiender. Hot inom landet däremot handläggs av polisen. Visserligen kan de aktuella utomjordingarnas landning jämföras med luftlandsättning, skriver försvarsstaben, men eftersom de inte tillhör en reguljär militärmakt, så blir det ändå polisens sak att ta hand om dem. (så det så, E.T. flyg inte in över Sveriges gränser för då tar det fyr i militären. Landa bara rakt ner från rymden. Då går allt väl, - än så länge) Vad anser då polisen?

Rikspolisstyrelsens säkerhetsavdelning (säpo) har granskat ärendet. Slut satsen man dragit är att ankomstsättet och utseendet på utomjordingarna inte ger någon anledning att tro att de skulle utgöra några säkerhetsrisker, terrorister eller spioner. -Är det då fritt fram? Nej skriver Säpo, rymd varelserna kommer antagligen att tas i förvar i avvaktan på annan myndighets och regeringens slutliga ställningstagande. Men varför? Vad är det som oroar säkerhetspolisen? -Jo, "det kan dock antas att de saknar giltiga resedokument". (det tänkte du inte på E.T. -du glömde passet)

Vidare till regeringen i form av utrikesdepartementet. Några folkrättsliga regler finns inte. De existerande reglerna om diplomatisk immunitet går heller inte att tolka in på utomjordingar, som kommer hit anser UD. Efter att först ha besvarat frågan, påpekar UD att man inte kan avge något svar på förfrågan!??? En diplomatisk finess???

Bollen går vidare till Statens Invandrarverk. Efter mycket grubblande har man där kommit fram till att det är tveksamt om utlänningslagen överhuvud taget är tillämplig, eftersom den behandlar utlänningar och invånare från världsrymden betraktas inte som utlänningar i Sverige. -Men om inte utlänningslagen gäller, kan de heller inte utvisas!

Nu kan det ju tänkas att ett utomjordiskt besök skulle kunna medföra farliga bakterier och virus. Socialstyrelsen anser att varelser som bedöms som människor inte kan sättas i karantän. Det skulle strida emot lag stiftningen. Undantag kan göras vid misstanke om sjukdomar och om man kan få det till att rymdvarelserna är någon slags djur. Då ger hälsoskydds lagen en möjlighet att ingripa.

Lantbrukstyrelsen rev sig i huvudet och sände frågan på remiss till Statens Veterinärmedicinska Anstalt, där en av landets främsta experter

4
på smittskydd har uttalat sig. Tveklöst bör man seriöst betrakta möjlig
heten av att rymdvarelser kan medföra smittämnen. Hans rekommendation är:
- Rymdvarelser skall karantäneras! Under den tiden skall olika prover
tas på dem.

Generaltullstyrelsens jurister däremot avfärdar det hela på fyra rader.
"En mycket hypotetisk fråga, som inte har någon förankring i verkligheten
enligt den vetenskap vi har idag".....

Det är tydligen så att byråkratins Sverige står ganska handfallen inför en
offentlig landning. Vi "UFOloger" står i varje fall inte rådlösa.....

IngMarie Strömberg

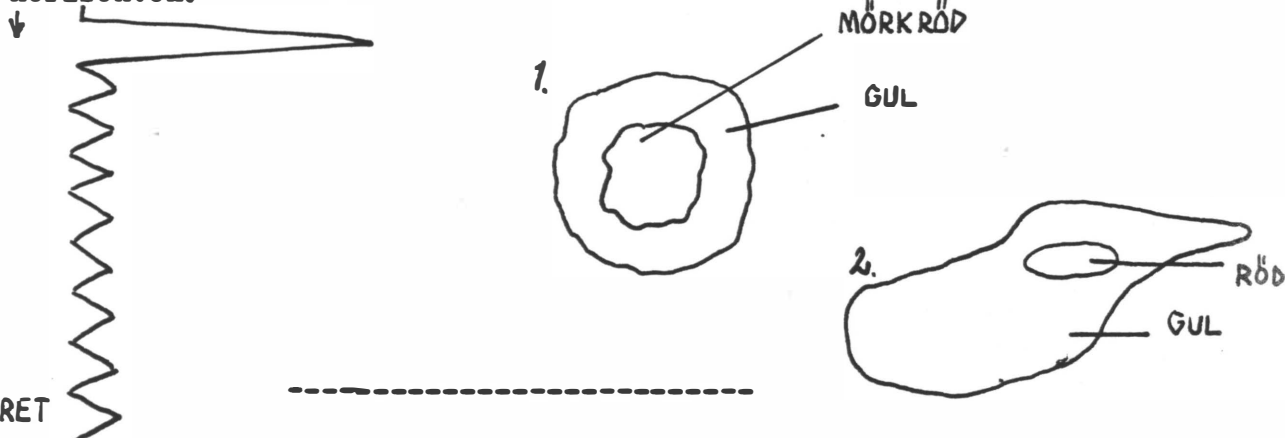
En busschaufför som vill vara anonym, berättar följande:

Det var för 10 år sedan detta hände. 1976 med andra ord.

Jag kom åkande i min buss och vid länsgränsen i Björnsbo fick jag syn på ett märkligt ting som kom glidande över skogen. Det var runt, tjockare på mitten och avsmalnande mot sidorna. Det var gråmetalliskt, som aluminium. Storleken var som ett flygplan ungefär. Det kom sakta glidande rakt emot bussen, och jag bromsade in för jag var rädd att köra på det. I samma ögonblick som jag fick stopp på bussen så vänder föremålet sig på högkant och jag såg då att det såg ut som en skiva. Det accelererar iväg bortåt. Det hela varade ca 1 minut.

Britt-Marie Sälgsström i Säter hör också till dem som sett märkliga fenomen. Detta utspelade sig den 11 december 1984.

"Jag cyklade från mina föräldrars hus in mot stan. På fortsättningen av Nämnsbovägen fick jag syn på en lysande grej på himlen som for i en rät bana. Formen var obestämd,¹ och den lyste klargul med en mörkröd fläck i mitten. Jag cyklade vidare och när jag kom till en skarp kurva med 2 trasiga väglampor så såg jag hur den gjorde en häftig och tvär gir, ganska långt till höger. I detsamma som den gjorde den här giren så ändrade den form och blev avlång.² Den röda fläcken krympte, blev avlång och flyttade sig till vänster sida. När den sen vände i en väldigt skarp sväng och flög mot höger fick den en ljusstrimma eller svans efter sig. Den flög ner mot horisonten i ca 10 skarpa och perfekt regelbundna zigzag rörelser. Medan den flög ner flammade och rörde sig det röda. Före det hade den stått helt still. Fenomenet verkade ha samma storlek hela tiden, även innan den försvann ner vid horisonten."

Helge Persson i Söderbärke rapporterade den 18/9 -86.

Det var ett lysande klot som steg från ungefär 20° ovanför horisonten till 45-50° där det försvann. Den lämnade ett utbredande vitt sken efter sig som fanns kvar några sekunder efter det att spetsen eller klotet försvunnit. Skenet är närmast klotet vitt för att i svansen gå över i grönt. Det gröna skenet ligger kvar längst på himlen.

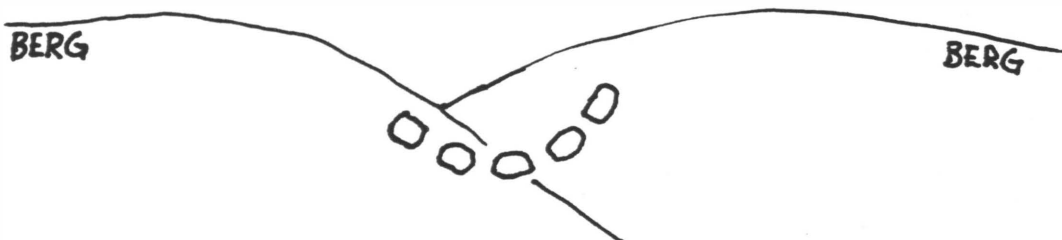

(Troligen raketuppskjutning)

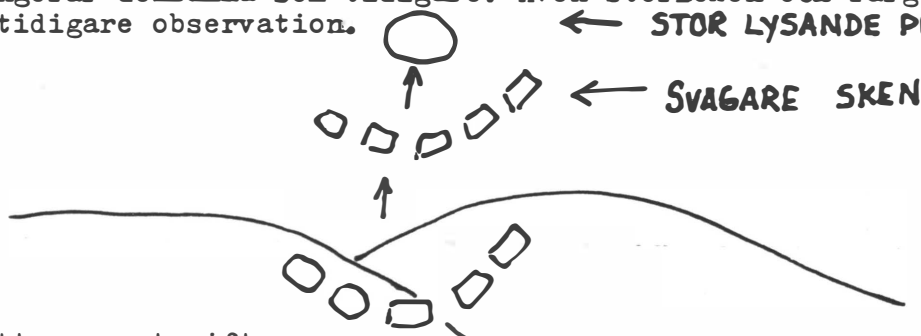
AnnaLisa Engelbertsson i Söderbärke observerade en kväll i mitten av April 1986 ett lysande klot på himlen. Hon kom åkande i sin bil från Söderbärke mot Fagersta. Klockan var 21.40. Vid Oti vägskeil vände hon sig om och fick se ett lysande, flammande klot på himlen. Det var lika stort som en fjärde del av fullmånen när den är som minst. Obs.tiden var ca 15 sekunder.

6
En dag i Juli -86 hände följande Anna Bengtsson:

Det var någon gång kring den 14-27 juli, och jag befann mig på Näsby gård. Jag skulle precis till att gå och lägga mig. Klockan var ca 22.00-22.30. Jag tittade ut genom fönstret mot sydväst, mot berget vid Tolvsbo och fick syn på en "krans" med 4 eller 5 ljus. Iakttog ljusen i ca 4 minuter. Sedan gick jag därifrån. Kände mig en aning skrämmd... Ljusen var vita och bländande, och hela "formationen" var större än fullmånen. Ca 6 cm på en armlängds anstånd.

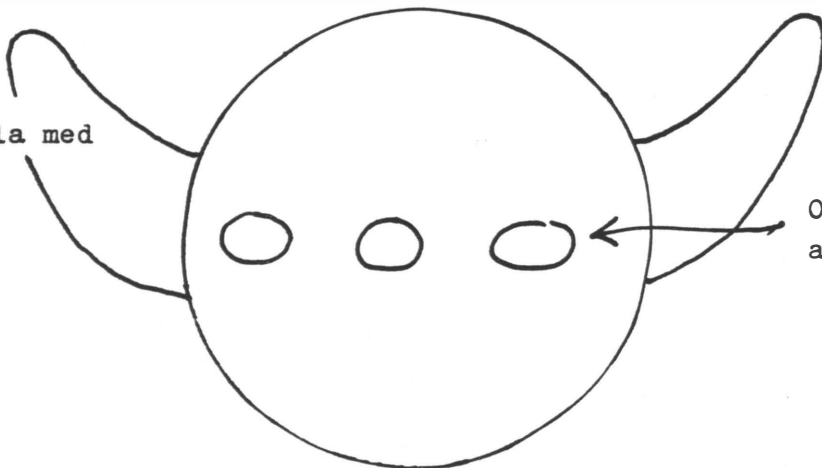
Några dagar senare (2-3 dagar) såg jag mot samma ställe, och såg då samma fenomen. Denna gång förflyttade det sig uppåt och blev en enda bländande punkt. Tiden var ungefär densamma som tidigare. Även storleken och färgen överensstämde med tidigare observation.

Den 15 Maj 1982. Ett anonymt gift par:

Klockan var ca 17.00-18.00 och jag och min man befann oss i trädgården till vår villa i Sör Amsberg Borlänge. Plötsligt fick jag se något komma farande över älven västerifrån. Eftersom jag aldrig trott på UFO eller ännu mindre kunnat drömma om att få se något oförklarligt, sa jag till min man: -Titta, en ballong! - En ballong med den farten, svarade min man. Föremålet liknade en röd läderkula. (alltså ingen luftballong då det inte fanns någon korg under) När föremålet var ca 50 - 60 meter från oss svängde det av mot söder och samtidigt fälldes ett par "vingar" ut på det. Vi kunde också uppfatta ett vitt blinkande sken från lanternor. Jag har mycket svårt att uppskatta höjden, men det befann sig ovanför trädtopparna med stor marginal. Den rörde sig med hög hastighet. Obstiden var ca 30 sekunder. Storleken var något mindre än fullmånen och den rörde sig helt ljudlöst, i riktningen Väst mot Syd. Vädret var klart och vindstilla.

Rund som en kula med
2 vingar...

Osäker på
antalet lampor

7

Måndagen den 9/2 -87. kl 18.45 var Gunnar Eriksson i Ingesarvet, Söder bärke ute med hunden. Han gick på en lång raksträcka med stor utsikt, då han fick se ett runt klot på himlen. Det såg ut som en fotboll och rörde sig i rak kurs för att sedan gå ner rakt i skogen. Färgen var konstant ljusgul och obs tiden var ca 5-6 sekunder. Han tror inte själv på meteor teorin, dels på grund av storleken och dels på svängen den gjorde....

-87

Torsdagen den 8/1 såg en man i Mockfjärd något underligt. Han vill vara anonym.

Klockan var 17.45 då han genom sitt fönster såg ett "föremål" som rörde sig i olika hastigheter. Det lyste oregelbundet gulvitt och var ljudlöst. Storleken var som en stjärna. Han tittade på det i 3 minuter innan det försvann bakom horisonten. Vädret var klart och -30 grader.

-87

Den 15/1 såg samme man ett annat objekt komma upp vid horisonten och förflytta sig i nordlig riktning. Han sprang då ut på gården och såg då att objektet saktade farten och ändrade riktning. Inget ljud hördes, och han beskriver det som en stor gulvit stjärna. Formen var rund och klart avgränsad. Riktningen var Norr mot Öst. Obs.tiden var ca 10 minuter. Vädret var klart, vindstilla och -27 grader.

Fler vittnen finns till båda observationerna.

Det var den 19 Februari 1987.

Jan-Åke Johansson var ute och rastade sin hund, när han fick se en smal ljusstrimma röra sig på himlen. Plötsligt ökade ljusstyrkan och farten. Det blev närmast att likna vid en svetslåga. Den for snabbt iväg över skogen. Klockan var ca 19.15. Obs tiden var 4-5 sekunder. Skenet var bländande och ändrade färg från gult till blått. Inget ljud hördes. Ytterligare en person var med vid tillfället. Vädret var klart och 10 grader kallt.

Den 6 AUG 1986.

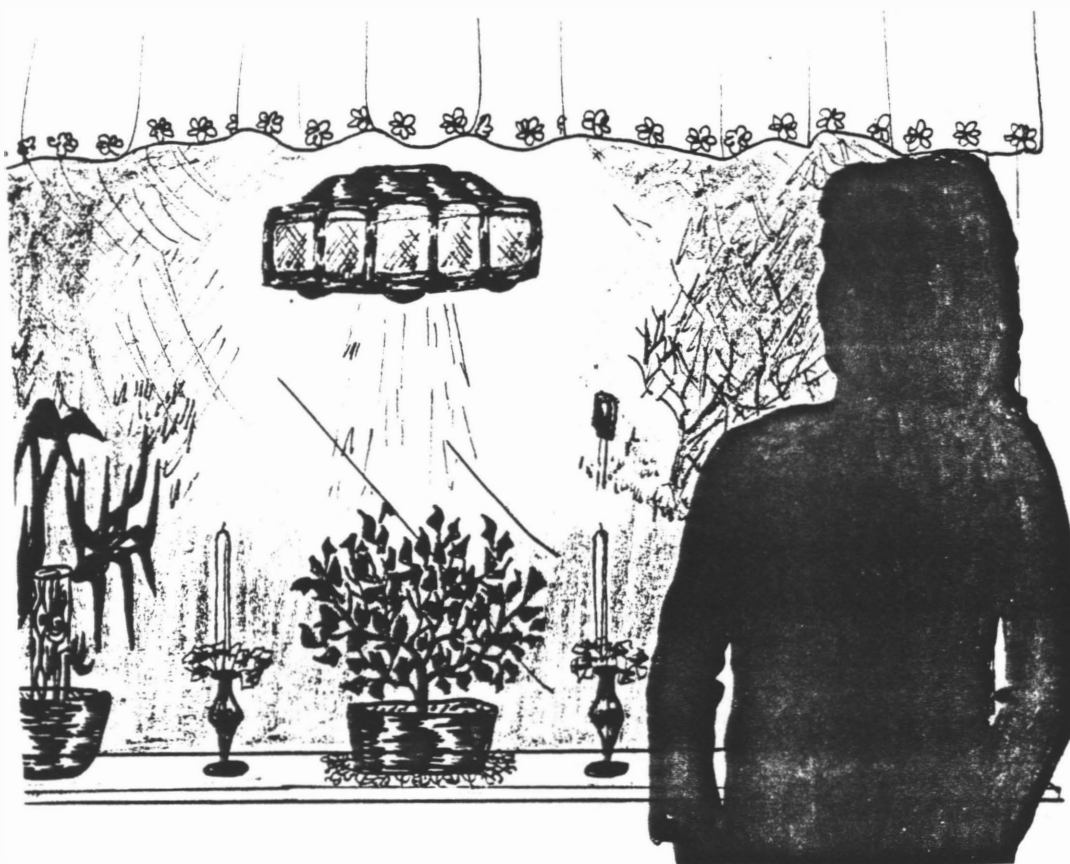
Håkan Nordlund med kamrater var ute och fiskade kräftor i Sågmyra. Han berättar. Under Kräftpremiären den 6 Aug. vid 22-tiden så upptäckte jag och mina kompisar att det började lysa upp i molnen på uppskattningsvis 1000 meters höjd. En av killarna ropade -" Nu har vi fått en måne till"!!

Vi såg upp och såg rakt över sjön ett stort lysande moln med ett gulaktigt sken. Månen stod i NNW. Skenet blev under ca 30 minuter starkare och sänkte sig ner över sjön till ca 500 meters höjd. Därefter höjde det sig åter till sitt ursprungsläge, där det blev kvar i ca 30 minuter. Då började det förflytta sig rakt österut mot Bjursås. Vi kunde se att det stannade till en stund även där för att sedan försvinna vid horisonten. Det märkliga var att efter det att "fenomenet" försvunnit, fanns det gulaktiga "skenet" kvar i ca en timme. Fler personer runt sjön har också sett detta.

Den 15 Januari 1987 såg Håkan något märkligt igen. Det var ett runt blinkande föremål strax över horisonten i SSV riktning. Obs tiden varade mellan 22.00 och 02.30. Föremålet skiftade färg i gult, silver, rött, blått och grönt. Höjd över horisonten ca 30°. Skenet var ovanligt starkt i jämförelse med t.ex. den ljusstarkaste stjärnan.

Han säger att han observerat detta föremål flera gånger under vintern, fast i olika riktningar och vid olika tidpunkter. Det var runt som en skiva med ett gult sken underifrån.

UFO är en realitet!

Varför ska det vara så svårt att få detta med UFO accepterat och varför bedrivs inte en seriös forskning?

I Dalarna har vi de senaste åren haft den största UFO-aktiviteten i Sverige. Varje rapport som kommer in granskas förutsättningslöst och försök att hitta naturliga förklaringar görs alltid. Trots detta blir ett antal fall helt oförklarliga. Man kan också anta att antalet gjorda iakttagelser är betydligt större än antalet inkomna rapporter. Vittnen tös eller vill inte berätta vad de sett.

Många är rädda för omgivningens attityder och tiger hellre. Det kan även gälla observationer som gjorts för länge sedan. Har man sen sett ett UFO på nära håll finns även psykologiska spärar, genom att UFO för många har en oväntad, dramatisk och chockerande karaktär. Att sen inte bli trodd kan vara värre än själva upplevelsen.

Det är synd att det ska behöva vara så, eftersom varje observation stort värde för oss som arbetar med UFO-fenomenet.

Helst vill vi få in rapporterna snabbt. Direkt efter, eller t o m under observation om så är möjligt. Även rapporter av äldre datum är viktiga. Att få vittnen, helt oberoende av varandra, att rapportera en iakttagelse ger oss värdefulla pusselbitar i våra försök att finna någon form av bevis eller förklaring.

Vi tar varje rapport på allvar. För att det är något som rör sig i vårt luftrum det vet vi, men inte vad det är för något.

Det är också hög tid för vetenskapsmännen att ta UFO-frågan på allvar och bedriva en seriös forskning i ämnet.

Som det nu är sitter ett 20-tal

UFO-föreningar runt om i Sverige och jobbar efter de förutsättningar som där finns. Många gånger kämpande mot myndigheter och oförstående attityder. Allt arbete sker ideellt. Pengar får vi många gånger ta ur egen ficka. Det är ett heltidsjobb som vi får sköta på kvällar, nätter och helger. Vi sitter med ett mycket värdefullt material som ingen vill bry sig om. Under tiden fortsätter UFO: att besöka vårt luftrum, men det vill heller ingen låtsas om.

Det borde väl vara en av mänsklighetens största utmaningar att försöka lösa UFO-gåtan. Eller tror man inte?

Berit Bergqvist
Västerbergslagens UF-förening
Sätergruppen

ATT INTE TRO ATT
DET FINNS LIV PÅ ANDRA
PLANETER,
ÄR ATT KÄNNA SIG BRA
STÖDDIG....

RENDLESHAM FOREST- händelsen.

Upptakten till denna nu historiska och viktiga händelse inom UFO-login, kom några dagar in på det nya året 1981. Då började vilda berättelser cirkulera bland först och främst manskapet på US Air Force Basen Woodbridge nära Ipswich på Englands sydöstra kust. Invånarna i samhället intill basen berättade också tillen början om att något egendomligt skulle ha hänt invid basen. Men de fick snart veta, att det var en flygkrasch av något slag och ryktena dog snart ut.

En vecka efter det inträffade så berättade emallertid ett högre befäl inom basen en mycket fantastisk UFO- historia för BUFORA:s utredare Brenda Butler:

Den 27 dec. 1980 i ett-tiden på natten, gick två män på vakt utanför grindarna vid basen. Plötsligen får dom se ett starkt lysande föremål komma på kurs rakt ner mot basen. UFO:t ser ut att ha svårigheter, tappas höjd och slår av ett par belysningsstolpar. Det fortsätter in över skogen, slår av talltoppar och landar mellan träden så häftigt att stammarna skadas. Nu larmar vakterna om förstärkning och en man till kommer ut och alla tre ger sig iväg ut i skogen och letar upp UFO:t. Ingen av dem vågar sig nära. Så småningom lyfter UFO:t och flyger sin väg.

Den 30 dec. inträffar en UFO-landning till i samma skog och vid samma bas. Den här gången beordras manskapet ut i skogen, alla får order om att lägga ifrån sig sina vapen utanför skogsområdet innan de närmar sig UFO:t.

C:a 200 man är där och alla ser UFO:t. Det är inte särskilt stort, bara 3 meter i diameter, och det står på tre höga ben. Efter en stund skjuter en ljusstråle ut under UFO:T och i den breda strålen kommer tre småväxta UFO-nauter glidande ned till marken. Två av dem är helt vitklädda, den tredje mörklädd och verkar vara ledaren. Alla tre är c:a 1,20 meter långa. Befälhavaren på basen, Lt-Col. Halt, går fram till dem och ett samtal förs genom tecken och telepati. Många har sina kameror med och tar bilder, men all film beslagtas efteråt. Flera i manskapet är också skräckslagna och rusar därifrån.

Detta är händelserna i stort. I FSR nr 6 1984 skriver Jenny Randles om hur deras utredning fortsatte och hur så småningom belöningen för deras arbete och envishet kom:

Jenny Randles skriver:

Jag vill säga att händelsen nu är så överväldigande och så betydelsefull att ingenting mindre än en bok kan ge den rättvisa. Denna bok (Sky Crach) har påbörjats när jag skriver detta. Författare är Brenda Butler och Dot Street, de två kvinnor som har brottats med detta fall sedan det först uppdagades, de första dagarna av år 1981. (Den utkom 1986)

Hur historien började.

Som läsarna känner till från mina två tidigare rapporter så bestod fallet från början bara av en serie rykten, som läckte ut lite i sänder. Ryktena smälte så småningom samman, och de andra undersökarna och jag blev övertygade om att någonting låg bakom det hela trots allt. Ett rykte som nådde mig, handlade om ett påstått radarspår av ett okänt objekt och den påföljande konfiskationen av upptagningen, som gjordes av USA-myndigheter från en Brittisk radaranläggning. De andra historierna kom från säkerhetsofficerare vid basen (USAF Bentwaters/Woodbridge, bara 50 miles söder om radarstationen som hade sparat föremålet.) Dessa andra historier innehöll ett landat UFO och förmodad direkt kommunikation mellan basens befälhavare och främmande varelser svävande i ljusstrålar under sin maskin.

Dessa berättelser nådde oss bara några dagar efter det att händelsen förmodades ha skett. Nu spreds konsekvent historier bland lantbefolkningen i Suffolk, som beskrev en flygkrasch av obestämd natur, och det stoppade invånarna från att ta alltför stor notis om det som hänt. Detta var ju ett område där det normalt förekom stor militär aktivitet. Två USAF-baser (hyrda av RAF förstås) med konstant pågående flyg-exercis, och en top-secret radarstation i utkanten av skogen ger en ganska intressant belysning till hela saken.

När jag skrev min första artikel för FSR, hade Brenda och Dot följt upp ett antal berättelser från flygare, bybor och bönder, som inte gav något beviskraftigt material, men som iallafall indikerade att något stort hade inträffat. Radarstationen nekade naturligtvis till all kännedom om affären och försvarsministeriet gav mig inga besked (återigen ingen överraskning). Men vi blev alla chockade av

senare händelser och avslöjanden. För vi insåg inte - och kan ännu inte helt fatta - hur potentiellt viktigt detta lilla UFO-fall var som vi råkade snubbla på.

Jag har aldrig upphört att förvånas av den fenomenala mängden av arbete som lagts ned på denna undersökning av Brenda Butler och Dot Street. I över tre år (och de är ännu igång med det) har de tillbringat vecka efter vecka för att besöka det avsides liggande området, för att söka upp vittnen och krama sanningen ur dem och att genom övertalning få komma in på basen, och så vidare.

Vad de har upptäckt genom dessa många tusen kvinno-timmars arbete, måste bli deras sak att diskutera i boken. Allt jag kan säga är, att det var mycket värdefullt och kan bidra med mycket för att spräcka hemlighetsmakeriet. Det är att göra stora anspråk, det vet jag, men jag anser att undersökningen - som boken ska visa - till fullo styrker det. Det är utan allt tvivel det viktigaste UFO-fall som jag någonsin tagit del i. Effekten på vårt liv har varit stor för oss alla - både på personligt plan och för vår syn på UFO-login. (Uppriktigt sagt, så kan jag tala om här, att detta UFO-fall har helt övertygat mig om att "dom som har makten" vet en hel del mer om UFO än dom talar om. Denna slutsats är oundviklig när man tar del av fakta i denna UFO-händelse.)

För min egen del, fränsett från att ta pulsen på den stora invecklade uppföljande undersökningen, så har jag koncentrerat mig på att hamra på byråkratin. Detta fick sin slutliga belöning den 13 april 1983, när Försvarsministeriet skrev till mig och medgav - i det kanske mest betydelsefulla brev som de någonsin sänt till en UFO-log-följande:

- A. Händelsen ägde rum. Kortfattad beskrivning.
Datot, 27 dec. 1980, ges.
- B. USAF-personal var vittnen.
- C. Det var inte en flygkrasch.
- D. Det var inte en test av något hemligt vapen el. likn. av något slag. (som vi själva hade spekulerat om, som det enda påtagliga alternativet till UFO-teorin).
- E. MOD(Försvarsministeriet) hade ingen förklaring till det inträffade.

12

Allt detta i ett brev, och mycket förvånande, efter år av frustration, när mina brev bara hade ignoretats, eller när de inte ignoreras, besvarades med svar på frågor som jag aldrig ställt.

Upptäckter i Amerika.

Vid samma tid som detta genombrott kom här i England, hade Larry Fawcett (en polisofficer och forskare vid CAUS i USA, CAUS = Citizens against UFO secrecy) och Barry Greenwood, fast medarbetare i FSR, arbetat parallellt med oss och hade gjort framsteg i saken. Och när vi sammanställde våra data under efterföljande veckor, blev det uppenbart att officiella kanaler i USA också hade erkänt realiteten i den händelse som Brenda och Dot hade försökt bevisa i mer än två år.

Fawcett och Greenwood i USA hade uppsökts av "Art Wallace" (pseudonym), en amerikansk serviceman, som påstod sig ha varit stationerad i England och på basen i fråga under dec. 1980, Han fortsatte med att berätta för Fawcett och Greenwood om en incident i vilken, framhöll han, han blivit utsänd i skogen för att konfronteras med ett UFO stående på marken och kom med varierande andra detaljer som bekräftade det vi i England hade fått veta från våra egna vittnen. Men "Art Wallace's" berättelse gick en bit längre än det vi hittills hade hört, för han talade om att han blivit medvetlös och hade vaknat i ett underjordiskt rum, där ett hemligt samarbete mellan USAF och humanoiderna ägde rum. Detta ägde rum under basen!

Händelsen i dec. 1980 i Rendlesham Forest var, som det tycktes, inte den första som hänt. Arten av samarbete mellan UFO-nauter och USAF, som det nu har blivit känt för oss genom ett antal vittnen (innefattande en återgång under hypnos av "Art Wallace") är, minst sagt otroligt, och om det är sant, oerhört viktigt.

"Art Wallace" är naturligtvis en pseudonym, men hans verkliga namn är känt av oss som är inblandade i undersökningen. Han vidhåller att hans liv är i fara om han framträder med sitt rätta namn och undersökarna har också blivit hotade.

Barry Greenwood återtog den artikel han skrivit för FSR om Rendlesham- händelsen därför att han och hans kolleger fått order om det från "Art Wallace". "Art Wallace" tycktes inte veta om att det hela redan läckt ut i England via andra kanaler.

Dokument frisläppta under "Freedom of Information Act.

Under tiden började CAUS en aktion, med hjälp av alla de data som nu fanns tillgängliga, för att få alla dokument som handlade om Rendlesham-Forest-fallet frisläppta. I sinom tid anlände dom, först ett brev från US Air Force, som medgav att händelsen vid Rendlesham hade skett (i samma form som det brev jag fick ifrån British MOD, men inte lika utförligt), och till sist, till allas stora förvåning, så anlände en kopia av ett Memorandum, daterat 13 jan. 1981, skrivet av Lt.- Col. Charles Halt, som då var befälhavare på RAF basen Woodbridge. Detta memorandum hade sänts till vårt eget Säkerhetsministerium i London.... och detta var ett dokument som MOD innehåft, men rätt och slätt bortsett, ifrån, men enligt Dot Street, kategoriskt nekat till att inneha.

Riktigt hur och varför detta memorandum blev frisläppt är inte känt. Lt.-Col. Halt påstår att MOD lovat att memorandumet skulle hållas hemligt. Och i det medföljande brevet, som också frisläppts, tackade USA:s regering vårt MOD. När så Brenda, Dot och jag resolut gick till MOD med dokumentet och begärde en audience, blev vi helt otvetydigt underlättade om att MOD inte hade någon vetskap om hur kopian hade kommit till USA, och att de inte var ansvariga för frisläppandet!

Denna ping-pong-attityd har använts genomgående hela tiden. MOD talade t.ex. om att de inte hade undersökt händelsen därför att de inblandade vittnena var USAF-officerare. Och USAF sade att de inte hade forskat i saken därför att den inträffat på Brittisk mark (utanför stängslet på USAF-basen).

14

Lt.-Col. Halts memorandum är mycket betydelsefullt, inte minst för att hans inblandning i affären inte var känd av någon av oss, trots alla våra ansträngningar, inte förrän det plötsliga frisläppandet av memorandat i juni 1983.

Memorandat hänvisar till två UFO-incidenter:

1. I de första timmarna den 27 dec. 1980, då den omtalade landningen skedde, som bevittnades av tre säkerhetsmän). Detta är det fall som det jag relaterat till i mina två tidigare artiklar i FSR.
2. En observation gjord av Lt.-Col. Halt själv och av många andra vittnen på basen. Denna inträffade den 30 dec. 1980. Då var det ett litet UFO som sågs flyga ut och in mellan träden. Denna oförutsedda incident följdes av några mycket förvånansvärda händelser som jag inte har friheten att diskutera nu.

Vidare så beskrev Lt.-Col. Halt, att fysiska skador uppstått vid den första observationen: dessa innefattade en triangulär serie avtryck på marken samt radioaktiv strålning. Vi hade fått veta detta från våra egna källor, likaväl som om andra effekter, som inte framlagts i Halt's memorandum. Halts rapport är verkligen extremt intressant på grund av de många detaljer som inte tagits med i den, T.ex. skadorna på trädens stammar. Halt erkände att det var en hel del som han hade utelämnat i rapporten. Allt detta är mycket intressant, därför att rapporten är daterad två veckor efter händelsen. Nu vet vi att Brittiska MOD visste om händelsen innan deras officiella försäkran om att det endast fanns ett dokument i deras ägo om händelserna. Radar-tapen hade bara kunnat tas om hand med MOD:s kännedom om varför den skulle tas bort. Och den hade tagits i beslag innan Halt's rapport sänds in.

Officiellt är Rendlesham Forest-händelsen fortfarande "outredd", -på grund av den stora uppmärksamhet som den fått i massmedia och hela dess konsekventa behov av att bortförklara saken. Men det är verkligen helt uppenbart, att vad som redan har publicerats om denna händelse, visar att det är ett verkligt starkt UFO-bevis, och vad som undersökarna fått fram från många vittnen (inbegripna andra högt rankade officerare likaväl som från Lt.-Col. Halt själv) gör fallet mycket, mycket trovärdigt. Vi vet nu t.ex. att de två landningarna som vi har berättat om, bara är toppen av ett isberg. Något mycket häpnadsväckande hände, gång på gång, runt nyårsskiftet 1980 - 1981.

Historien når "The News of the World".

Artikeln i "The News of the World" om Rendles ham dök upp efter det att viskningar om fallet hade sipprat ut från BUFORA's internationella kongress i aug. 1983. Våra undersökare hade inget annat val än att ge sig tillkänna och tidningen lovade att behandla materialet seriöst och göra en egen undersökning med hjälp av dem. Reportern på "News of the World" Keith Beabey tillbringade två veckor i Rendleshams-området och gick igenom hela händelsen tillsammans med Brenda och Dot, och upprätthöll ständig kontakt med oss alla.

Till deras förtjänst kan man säga att "News of the World" lade ner ett enormt arbete för att presentera händelsen i sitt ursprungliga skick och ~~åter~~ följdverkningarna blev mycket framgångsrika. Det ledde till att frågan togs upp i "the House of Commons" (underhuset) av Sir Patrick Wall, en konservativ M.P., som vi särskilt måste tacka för hans hjälp och hans stöttande av UFO-saken. Han har varit FSR's allierade i 25 år.

Trycket är nu stort på Brittiska regeringen, för att inte tala om den Amerikanska, som har FOIA att tampas med. FOIA= Freedom of Information Act.

Om det någonsin har funnits en chans att få fram sanningen, så måste det vara nu.

Tisdag 16 dec. 1986 SDT

U F O

En snickarä i Skäve Landa
på sitt stugtak har byggt e veranda
där han sittä å begglä i värä
å tyckä att spännande ärä
tä si om nåt UFO skä lamda.

Agaton.

PARALLELT UNIVERSUM OCH ANDRA DIMENSIONER

NYA UPPTÄCKTER

16

Två brittiska forskare säger att nya stöd för teorin att vårt universum täcks av ett osynligt parallellt universum framförs av 3 amerikanska fysiker.

Detta påståendet vänder upp och ned på nuvarande vetenskap, därför att dessa vetenskapare inte bara påstår att det finns ett annat universum i vår egen rymd - en idé som tidigare endast tillhört science fiction - utan påstår dessutom att det mycket väl kan finnas "ett antal" hitills okända dimensioner.

SUPERSTRÄNGAR

Dr. Michael Green, lektor i fysik vid Queen Marys College, London och dr. Simon Anthony, en vetenskapsman och framstående forskare inom partikelfysiken, redogör för sina upptäckter i augustinumret av New Scientist.

Båda stöder "supersträng-teorin" som menar att mindre partiklar än atomer inte kan förekomma som individuella partiklar, utan utgör delar av ett utdraget objekt, därav namnet "supersträng".

Vi kan inte se hela objektet, då vi endast koncentrerar oss på en liten del av det - partiklar som innehåller atomer, vilka i sin tur innefattar vårt eget kända universum.

Uttrycket med dr. Anthonys ord: "Precis som en fiolsträng kan vibrera i en serie harmonier, kan en partikelsträng eggas till andra tillstånd."

Han tror att alla supersträngar befinner sig i ett stadium av permanenta vibrationer. Vi ser dessa partikelvibrationer endast vid dess lägsta frekvenser, då vi inte har "tillgång" till dessa högre partikelvibrationer.

eftersom det skulle kräva energi som enbart fanns tillgängligt vid vårt universums tillblivelse.

Denna teori betraktas som "sensationell" av så högt aktade fysiker som professor Edward Witten vid Princeton-Universitetet i USA. Den kan revolutionera fysiken och öppna vägar till närmare studier av dimensioner, som vi en dag kan få tillgång till.

OÄNDLIGT ANTAL DIMENSIONER ?

Om vi verkligen existerar inom en dimension av supersträngar, gissar dr Green att det kan finnas ett "oändligt antal" partiklar högre upp på strängen, vilka blir tyngre ju högre vibrationsfrekvensen är. Han är emellertid lite tveksam på om detta innebär att vi kan ställas inför ett oändligt antal överensstämmande dimensioner.

Supersträng-teorin stärker vår tro på tidigare publicerade teorier om att det kan finnas parallella universum till vårt eget universum. Dessa tyngre supersträngar i vårt eget universum kan mycket väl innefatta detta "skugguniversum". Vetenskapsmännen påstår att det är fullt möjligt att upptäcka dessa universum genom att mäta de svaga gravitationsvågor som de utsänder. Är det en ren slump att en amerikansk och en tysk vetenskapsman beslutat att bygga en 25 km lång gravitationsvägsmätare ute i rymden ?

Detta parallella universum kanske förklarar vårt eget universums "förlorade massa".

Vårt universum uppför sig på ett sätt som tyder på en betydligt större massa än det i verkligheten består av, vilket förbryllar astronomerna.

Enl. dr. Anthony skulle ett parallellt universum förklara denna "förlorade massa."

Massan från detta andra universum kan inverka på vårt universum genom starka gravitationsvågor och kan framstå för oss som en osynlig, men

dock mätbar massa. Hur är naturen i detta parallella universum om det nu existerar? Dr. Anthony säger att det kan ha "samma slags partiklar och krafter" som vårt universum, vilket med vårt sinne kan förefalla ofattbart. Två materiaformer kan finnas till samtidigt på samma plats och vid samma tidpunkt, "men helt blindade för varandras existens".

Endast gravitationen kan mätas av iakttagare i endera universumet.

Tisdag den 31 mars 1987

UFO eller flygkrasch?

VESTA (DD) Var det ett känt himlafenomen - eller ett flygplan, som störtade?

Fortfarande söker gåtan om det mystiska ljussken, som en bilist och en långtradarchaufför såg söder om Karlbo vid midnatt på söndagskvällen, efter sitt svar.

Oberoende av varandra rapporterade under natten de två bilförarna om observationer av ett mystiskt ljussken vid riksväg 70,

söder om Karlbo. Iakttagelserna gjordes i och för sig nio kilometer ifrån varandra, men polisen tror att de har ett samband.

Det ena vittnet säger att ljuset gav ett intryck av att komma från ett flygplan, som störtade mot marken. Den andra observatören är mer vag i sina uppgifter och talar om ett ljusfenomen.

Polis från Avesta och Sala gav sig redan på måndagsmorgonen ut mot trakten av Broddbo för att

se om det låg något allvarligt bakom iakttagelserna. Man kunde dock inte finna något onormalt.

Kontakt togs även med flygledningen i Arlanda, vilken kunde berätta att någon flygning i området inte förekommit under helgen.

I och för sig kan mindre, privata flygplan ha flugit på låg höjd, men enligt vittnesuppgiften sågs ljusskenet så högt som uppemot

1.000 meters höjd.

Ännu är alltså svaren på alla frågor höljda i dimma - liksom det område, där polisen spanade under måndagsmorgnen var. Hela ärendet har lämnat över till salapolisen. Men det finns fler, som är intresserade av att utreda frågan; bland annat Västra Bergslagens UFO-förening, som hörde av sig till polisen redan tidigt på måndagen.

IVAN MARKOWICZ

Var det ett UFO de såg?

Fredag den 3 april 1987

GRÄNGESBERG (DD). Flygande tefat över Gudmundberget? Ja, något märkligt var det som grängesmakarna såg från sin bostad på Björkas nu i veckan. Dessutom inte bara en gång, utan två kvällar efter varandra.

— Sjänt här har jag aldrig varit in-

trasserad av, men nu går det bara inte att vifta bort, anser den på Björkas boende mannen som tillsammans med sin fru iakttog fenomenet. Någon naturlig förklaring till vad de såg har paret inte. Undrar nu om fler sett samma sak.

Om det var UFO — oidentifierade flygande föremål, som man numera säger om det som förr kallades flygande tefat oavsett hur fenomenen såg ut — eller ej vågar paret inte uttala sig om. Kan bara

tala om vad de såg. Mannen berättar för DD:

Samma sak

— Både på måndag och tisdag kväll såg vi samma sak. Vid båda tillfällena var klockan ungefär halvtio på kvällen. Från vår bostad på Björkas upptäckte vi i riktning mot Gudmundberget märkliga ljusfenomen på himlen.

— Vi trodde först att ljuset kom

från gruvlaven vid Bergslagsachaktet, men det visade sig vara på sidan om den. Det såg ut som en mängd små lampor, röda och gröna lampor. Det glimrade som ett sånt där vattenfall som förekommer i fyrverkerier.

Kikare

Ljusfenomenet fanns kvar så länge att makarna hann få fram en kikare.

— Men vi fick inte ens då något riktigt grepp på vad det rörde sig om trots att vi ena gången såg ljusglimret i en och en halv timme. Och ena kvällen fanns fenomenet till vänster i förhållande till gruvlaven, kvällen därpå till höger.

— Ingen ska komma och påstå att vi sett i syne, säger paret som rapporterat sina iakttagelser till Västerbergslagens UFO-förening.

TOMMY HELLSING

Redaktionen har erhållit ett brev från en av sina medlemmar. Denne medlem brevväxlar med en intressant person och vi har fått ett av breven som vi vill delge våra medlemmar. Vi har brevägarens tillstånd. Vi delger en del av det långa brevet och återkommer i nästa nummer med fler delar.

.....Du spørjer i brevet bl.a. beträffande ifrågavarande utomjordiska besökande varelser "om de kommer från en planet" och "vad vill de lära av oss?"

Svar:

De kommer inte från vad vi kallar för planet, utan från en värld i det för människor omätliga universum och vilken värld finns bland de hundratals biljoner solar med omkretsande stora och små planeter jämte deras månar, som forskare i vår tid med teleskop är kapabla att notera; dock inte de, vilka på grund av avståndet ej äro synliga.

Ett amerikanskt astronomiskt forskarlag från Arizonas universitet och National Optical Astronomy Observatories har sålunda upptäckt en planetliknande värld som befinner sig utanför vårt planetsystem i universum och siktats befinna sig 21 ljusår från jorden. Denna värld omges av väldiga, gasformigt liknande ting, som är av helt annat slag än de grundämnen som finns på jorden och vilka vetenskapsmännen känner till.

Kanada får rymdstyrelse

■ ■ Kanada planerar att organisera ett nytt statligt organ för rymdfrågor - en rymdstyrelse. Den nya rymdstyrelsen ska troligen sortera under ministern för vetenskap och teknik.

I dag handläggs rymdfrågorna på flera olika departement. Frågor rörande den kommande rymdstationen som Kanada ska delta i handläggs nu båda av ministeriet för vetenskap och teknik och nationella forskningsrådet. En mycket längre rad myndigheter handlägger frågor kring jordresurssatelliterna.

Det är hög tid för vetenskapsmännen att ta frågan om UFO-fenomenet på allvar och bedriva en seriös forskning i ämnet. Eller törs man inte?

Berit Bergqvist

Dock vet vetenskapsmännen inte alls vad elektricitetens s.k. elektroner är innerst inne, vilkas stora hastigheter närma sig och närmast jämföras med ljusets hastighet, samt ingå i samtliga grundämnens atomer.

Ifrågavarande utomjordiska varelser är också av annat slag än de jordiska grundämnena. Till detta behöver bara tilläggas att, att det är första gången som forskare någonsin sett omförmälda "värld", som blivit föremål för stort intresse av seriösa vederhäftiga ledande forskare i astronomi, vilka säger att "denna himlakropp" är inte en planet och inte heller en verklig stjärna och har förklarat att denna klass av upptäckt är märklig och spännande.

I Bibeln läser vi att Jesus Kristus sade till den tiden lärda, de som var Israels lärare: Om jag säger till Eder de jordiska tingen, och ni icke tron, huru skolen ni tro, om jag säger Eder de himmelska tingen?"

Vetenskapsmannen professor Albert Einstein var övertygad om dessa utomjordiska

..... föremål och ting och existensen av en överlägsen, högst intelligent Gud och makt som skapat och inrättat det omätliga universum, vars gåtfulla ting han ansåg människan för liten för att utforska. Så långt A.Einstein.

Vad åter angår de utomjordiska varelserna, som civilmyndigheterna i linje med det anförda kallat och kallar UFO:s-Unidentified Flying Objects-har ingenting att lära av människorna på jorden.

De rättfärdiga utomjordiska varelser, som jag har kontakt med, äro högst vetenskapliga, förnuftbegåvade varelser och har all makt både i den yttre rymdens regioner i universum och över jorden.

I detta sammanhang får jag på det kraftigaste betona att det finns också utomjordiska varelser som är onda, illasinnade och driver, ja, i list förvillar människor världen över. Dessa illasinnade varelser, som också färdas med oidentifierade flygande farkoster, vanligen kallade "flygande tefat", har det tid efter annan i massmedier berättats många skakande möten med och om dem. Ja, det har lämnats vederhäftiga rapporter om dem och hur de uppenbarat sig i olika storlekar och även som monstrum så att människor vid sina närkontakter med dem blivit nästan skrämda främ vettet och/eller chockade.

Det är på sin plats att varna för dessa onda UFO-varelser, vars högsta anförare omtalas i Bibeln som: "den store draken, den gamle ormen, som kallas Djävul och Satan, och som förvillar hela världen: han blev nedkastad till jorden och hans änglar kastades ned jämte honom."

Läs om denna apokalyptiska strid och katastrof i Upp.12:7-12... Detta ingår i den förutsägelse och symboliska uppenbarelse, som Gud genom Jesus Kristus gav åt aposteln Johannes om vad som skulle ske i verkligheten enligt bibliska grundtextens ord i: "en atomo krono" och översatt på svenska helt bokstavligt: I Atomåldern.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Fortsättningen på detta brev kommer i nr 3 av UFO-NYTTmen Du som har åsikter och tankar i anledning av denna artikel, skriv till tidningen och tyck till.

Rymdfärder hotar inte ozonet

■ ■ Förr sovjetiske kosmonauten Georgij Gretjko hävdar att rymdverksamheten har mycket liten del i den troliga uttunnningen av det skyddande ozonskiktet runt jorden. Gretjko genomförde som kosmonaut ombord på rymdstationen Saljut-7 experiment för att just undersöka atmosfärens gaskomponenter. Numera är Gretjko laboratoriechef vid Sovjetunionens vetenskapsakademis institut för atmosfärfysik.

Rymdraketerna tränger igenom ozonskiktet på några få sekunder och virvlar bara omkring en liten lokal del av ozonlagret, enligt Gretjko. Större skada gör däremot de högtflygande överljudsflygplanen som sprider avgaser nära ozonskiktets undre gräns på långa sträckor. Klor-fluor-kolföreningar som freon samt andra aerosoler, stoft, aska och metallpartiklar från vulkaniska och industriella utsläpp är andra bovar i sammanhanget.

(APN)

En "Bumerang" i Spanien

Det är högst ovanligt för en UFO-utredare att själv se något eller uppleva en UFO-händelse, vilket faktiskt får oss att undra en hel del. I nedanstående berättelse beskriver emellertid en av våra konsulenter sin egen upplevelse.

Den 3 dec. 1984 lämnade jag mitt hem i Barcelona för att åka till en närbelägen stad som heter Tarrassa (Terrassa på spanska) för att delta i ett program om UFO:s på "Radio Star". Tarrassa ligger bara någon mil inåt landet väster om Barcelona.

Omkring kl. 22.15 var jag på väg hem i bil tillsammans med Joaquim Pauls och Daniel Villa. Pauls körde och Villa och jag satt i baksätet.

Vi passerade ett skogsområde mellan Terrassa och Castellar del Vallés, där vägen är ganska krokig. Vi befann oss nere i en ravin då Pauls plötsligt ropade: "Titta, vad tusan är det där!" Villa och jag tittade ut och det vi såg kom oss alla tre att ta oss ur bilen illa kvickt. En gigantisk farkost, formad som en bumerang, med en mängd blå, vita och röda ljus runt om och ett betydligt större ljus i mitten, som var orange, gled sakta över våra huvuden, i nordsydlig riktning, vinkelrätt mot vår väg.

I jämförelse med fullmånen var farkosten dubbelt så stor och vi bedömde höjden till ungefär 300 meter. Vår bil gick fortfarande på tomgång och jag skrek åt Pauls att stänga av den. I den tystnad som uppstod är det möjligt att vi hörde ett mycket svagt surrande ljud, men vi är inte helt säkra på detta. Denna fantastiska "fågel" fortsatte majestätiskt sin färd söderut och försvann snart ur vårt synfält bakom några träd i närheten av en kulle. Vi stod helt förstummade kvar.

Jag bif. en skiss på föremålet, vilken mera påminner mig om ett gigantiskt glidflygplan, eller en "Delta"-vinge, än något annat. Varken

glidflygolan eller "Delta"-vingar brukar vara uppe nattetid eller uppvisa en sådan mängd av ljus. Eftersom mina vänner var radiokillar (de var mina värdar vid "Radio Star"-programmet) sände de ut en uppmaning genom sin station och även andra lokala radiostationer att andra ev. ögonvittnen skulle höra av sig, men än så länge har vi inte hört något. (Detta är förvånansvärt, eftersom tidpunkten 22.15 definitivt inte är speciellt sent här i Spanien).

Vad var det nu vi sett alla tre ? Det kunde inte ha varit ett jetplan, vilket på den låga höjden skulle ha åstadkommit ett fruktansvärt dån.

